

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Asan/15/2019
Identifikačné číslo spisu: 1017200908
Dátum vydania rozhodnutia: 30. júna 2020
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hatalová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1017200908.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD. a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Mariána Trenčana, v právnej veci žalobcu: SPARTAK MYJAVA a.s., IČO: 46 699 821, Hodžova 261/1, Myjava, právne zastúpeného: Mgr. Ing. Juraj Trokan, advokát, Vajanského 10, Trnava, proti žalovanému (sťažovateľovi): Slovenský futbalový zväz, IČO: 00 687 308, Tomášikova 30, Bratislava, právne zastúpenému: Advokátska kancelária SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., Šoltésovej 14, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 4/2017 zo dňa 30.03.2017, o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/131/2017-174 zo dňa 20.12.2018, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov kasačného konania.

O d ô v o d n e n i e

I. Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Disciplinárna komisia Slovenského futbalového zväzu ako prvoinštančný orgán verejnej správy, rozhodnutím č. U-561 zo dňa 16.02.2017 uložila žalobcovi ako previnilcovi disciplinárnu sankciu - finančnú pokutu vo výške 75.000 eur podľa čl. 64/5, čl. 65/2, čl. 12/6, a čl. 39/3 Disciplinárneho poriadku (ďalej aj ako „DP“) a preradenie odhláseného A družstva dospelých do IV. ligy sk. SZ ZsFZ riadenej ZsFZ podľa čl. 33/1,2 DP od súťažného ročníka 2017/2018, a to za porušenie povinností vyplývajúcich z predpisov SFZ, závažné porušenie princípov a ustanovení Stanov SFZ, Súťažného poriadku a poškodenie dobrého mena futbalu a SFZ a zásady fair play spojenej s narušením integrity dotknutej súťaže podľa čl. 36/2 f, i, čl. 64/1a a čl. 65/1 DP.

2. Žalovaný (ďalej aj ako „SFZ“) napadnutým rozhodnutím č. 4/2017 zo dňa 30.03.2017 odvolanie žalobcu voči prvoinštančnému rozhodnutiu zamietol podľa čl. 60 ods. 14 písm. b) Stanov SFZ.

II. Konanie na krajskom súde

3. Krajský súd napadnutým rozsudkom podľa ustanovenia § 191 ods. 1 písm. d) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S. s. p.“ alebo „Správny súdny poriadok“) zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného č. 4/2017 zo dňa 30.03.2017 v spojení s rozhodnutím Disciplinárnej komisie Slovenského futbalového zväzu č. U-561 zo dňa 16.02.2017 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Žalobcovi priznal právo na úplnú náhradu trov konania.

4. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia krajský súd konštatoval, že úlohou súdu v preskúmvanej veci bolo v prvom rade vysporiadať sa námietkou žalovaného, že predmetná vec s poukazom na obsah podanej žaloby nepatrí do správneho súdnictva, a že krajský súd ako správny súd má nedostatok právomoci vec prejednať a rozhodnúť podľa ustanovení Správneho súdneho poriadku. Po preskúmaní súdneho a administratívneho súdneho spisu správny súd dospel k záveru, že námietka žalovaného týkajúca sa nedostatku právomoci krajského súdu nie je dôvodná.

5. Konštatoval, že žalovaný je občianskym združením, teda právnickou osobou, ktorá vznikla podľa zákona o združovaní a z jeho činnosti a charakteru tohto subjektu, ako aj z príslušných ustanovení zákona o športe je zrejmé, že žalovaný je organizáciou uznanou Ministerstvom školstva SR pre výkon výlučnej pôsobnosti v oblasti telovýchovy, a to pre futbal. Žalovaný autoritatívne určuje podmienky a organizáciu futbalových súťaží na Slovensku, vrátane stanovenia predpisov a právnych následkov z nich vyplývajúcich pre jeho členov. Žalobca a iné športové organizácie, pokiaľ majú záujem zúčastniť sa futbalových súťaží, sa musia podriadiť pravidlám, ktoré autoritatívne pre oblasť futbalu určuje žalovaný (ako národný futbalový zväz). S poukazom na uvedené správny súd uviedol, že žalovaný preskúmvaným rozhodnutím posudzoval aj narušenie integrity športu, ktoré spadá do okruhu verejného záujmu vymedzeného zákonom o športe. Dodal, že žalovaný nie je orgán štátnej správy a ani územnej samosprávy, ale je právnickou osobou, na ktorú bola v zmysle ust. § 2 zákona o športe prenesená právomoc rozhodovať vo verejnom záujme v športe za účelom ochrany integrity športu a teda rozhodovať o sporoch vzniknutých v súvislosti so športovou činnosťou športovej organizácie, t. j. aj žalobcu.

6. V ďalšom uviedol, že v administratívnom konaní, predmetom ktorého je zisťovanie porušenie právnej povinnosti stanovenej právnym predpisom a uloženie sankcie zaň je podstatné, či účastník disciplinárneho konania, ktorý sa mal svojim konaním dopustiť porušenia právneho predpisu, t. j. disciplinárneho previnenia svojim konaním porušil povinnosť stanovenú právnym predpisom a podmienky, za ktorých k spáchaniu došlo, ako aj následky porušením tejto povinnosti vzniknuté, môžu mať vplyv na výšku sankcie, ktorú právny predpis predpokladá za takéto porušenie právneho predpisu.

7. Správny súd dal do pozornosti, že znenie článku 78 ods. 3 písm. d) Disciplinárneho poriadku SFZ explicitne prikazuje, že rozhodnutie disciplinárnej komisie o uložení disciplinárnej sankcie má obsahovať stručný popis disciplinárneho previnenia, za ktoré sa disciplinárna sankcia ukladá s uvedením miesta, času a spôsobu disciplinárneho previnenia. V zmysle uvedeného výrok rozhodnutia musí obsahovať vecné, časové a miestne určenie konania, z ktorého disciplinárne previnenie žalobcu vyplýva. Je nepochybné, že vo výroku rozhodnutia o disciplinárnom previnení musí vymedzenie predmetu konania spočívať v špecifikácii disciplinárneho previnenia tak, aby sankcionované konanie nebolo zameniteľné s iným konaním. V rozhodnutiach trestného charakteru, ktorými sú nepochybne i rozhodnutia o disciplinárnom previnení je nevyhnutné presne vymedziť, za aké konkrétne konanie je subjekt postihnutý. To je možné zaručiť len konkretizáciou údajov obsahujúcich popis skutku s uvedením miesta, času a spôsobu jeho spáchania, prípadne uvedením iných skutočností, ktoré sú potrebné na to, aby skutok nemohol byť zamenený s iným. Takáto miera podrobnosti je nevyhnutná pre celé sankčné konanie, a to najmä z dôvodu vylúčenia prekážky litispendencie, dvojitého postihu pre rovnaký skutok, pre určenie rozsahu dokazovania, a to aj pre zabezpečenie riadneho práva na obhajobu. Určitosť skutku uvedeného vo výroku a spôsob jeho formulovania závisí od druhu porušenej povinnosti. Formulácia skutku musí umožniť tento subsumovať pod konkrétne ustanovenie právneho predpisu, aby skutok nebol zameniteľný s iným. Až vydané rozhodnutie jednoznačne určí, čoho sa páchatel dopustil a v čom spáchané disciplinárne previnenie spočíva. Jednotlivé skutkové údaje sú rozhodné pre určenie totožnosti skutku, vylučujú pre ďalšie obdobie možnosť zámeny skutku

a možnosť opakovaného postihu za rovnaký skutok. Význam výrokovej časti rozhodnutia spočíva v tom, že iba táto časť rozhodnutia môže zasiahnuť do práv a povinností účastníkov konania. Riadne formulovaný výrok a v ňom v prvom rade konkrétny popis skutku je nezastupiteľná časť rozhodnutia, z ktorého je možné zistiť, či a aká povinnosť bola porušená a aké opatrenia či sankcie boli uložené.

8. Podľa názoru krajského súdu zo znenia výroku žalobou napadnutého rozhodnutia nevyplýva, akým spôsobom a akým konaním mal žalobca naplniť skutkovú podstatu disciplinárneho previnenia, ktoré sa mu kladie za vinu. Okrem tejto skutočnosti z výroku napadnutého rozhodnutia žalovaného taktiež nie je zrejmé časové hľadisko, kedy malo dôjsť k uvedenému disciplinárnemu previneniu, pretože žalovaný v rozhodnutí neuviedol konkrétny čas, kedy porušenie malo byť žalovaným zistené. Uvedenie spôsobu, miesta a času spáchania disciplinárneho previnenia v odôvodnení rozhodnutia nepostačuje, aby tým boli konvalidované nedostatky výroku rozhodnutia a rozhodnutie bolo perfektné. Žalobca teda správne poznamenal, že vo výroku rozhodnutia absentuje popis konkrétneho skutku s uvedením času a spôsobu jeho spáchania, poprípade aj evidencie iných skutočností, ktoré sú potrebné k tomu, aby nemohol byť zamenený s iným.

9. Súd preto konštatoval, že výrok žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného je nezrozumiteľný pre nedostatočné vymedzenie skutku, ktorého sa mal žalobca dopustiť porušením čl. 64 ods. 1 písm. a) a čl. 65 ods. 1 Disciplinárneho poriadku a rovnako pre neuvedenie dňa, resp. časového úseku, teda bližšej časovej špecifikácie, kedy k tomuto skutku malo zo strany žalobcu dôjsť, čo malo za následok nepreskúmateľnosť tohto rozhodnutia, ktorý spôsobuje jeho nezákonnosť.

10. Krajský súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti s poukazom na ust. § 191 ods. 1 písm. d) S.s.p. preskúmané rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

III. Konanie na kasačnom súde

11. Rozsudok napadol sťažovateľ kasačnou sťažnosťou z dôvodu, že krajský súd v konaní a pri rozhodovaní porušil zákon tým, že na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve, ako aj tým, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

12. Sťažovateľ vyjadril názor, že krajský súd, ako správny súd, nemal ustanovenú právomoc prejednať a rozhodnúť predmetnú právnu vec žalobcu proti sťažovateľovi o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia č. 4/2017 zo dňa 30.03.2017. V ďalšom sťažovateľ poukázal na viacero ustanovení zákona č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov a Správneho súdneho poriadku, z ktorých mal za zrejmé, že úmyslom zákonodarcu bolo vylúčiť preskúmanie akýchkoľvek rozhodnutí občianskych združení v rámci správneho súdnictva, ale umožniť len prieskum tých rozhodnutí občianskych združení, ktoré možno v zmysle § 3 ods. 1 písm. b) Správneho súdneho poriadku považovať za rozhodnutie orgánu verejnej správy, čo v prípade orgánov záujmovej samosprávy znamená, že musí ísť o rozhodnutie takých orgánov záujmovej samosprávy, ktorým osobitný predpis zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzickej osoby, právnickej osoby v oblasti verejnej správy. Činnosť sťažovateľa a jeho orgánov, či už Disciplinárnej komisie Slovenského futbalového zväzu alebo Odvolacej komisie Slovenského futbalového zväzu, však podľa sťažovateľa nemožno považovať za činnosť v oblasti verejnej správy. Konštatoval, že dostatočným základom pre ustanovenie právomoci správneho súdu vec prejednať a rozhodnúť nemôže byť skutočnosť, že vo výroku rozhodnutia je odkaz na narušenie integrity dotknutej súťaže.

13. Zároveň uviedol, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, keď vydanie napadnutého rozsudku odôvodnil skutočnosťou, že vo výroku napadnutého rozhodnutia absentuje popis konkrétneho skutku s uvedením času a spôsobu jeho spáchania, poprípade aj evidencie iných skutočností, ktoré sú potrebné k tomu, aby nemohol byť zamenený s iným.

14. Sťažovateľ mal za to, že výroková časť prvostupňového rozhodnutia obsahuje popis konkrétneho skutku a odkazuje na ustanovenia disciplinárneho poriadku, ktoré žalobca porušil. Konkrétne ide o

ustanovenia článku 64 ods. 1 písm. a) a článku 65 ods. 1 Disciplinárneho poriadku (skutkové podstaty disciplinárnych previnení), v spojitosti s ustanoveniami článku 36 ods. 2 písm. f) a i) Disciplinárneho poriadku (príťažujúce okolnosti). V odôvodnení napadnutého rozhodnutia je následne konkrétne uvedené akým konaním sa žalobca dopustil disciplinárneho previnenia (podaním oznámenia o odstúpení zo súťaže Fortuna liga v súťažnom ročníku 2016/2017), ktoré znaky skutkových podstatí disciplinárnych previnení svojim konaním naplnil. Sťažovateľ mal rovnako za to, že výroková časť napadnutého rozhodnutia nemusí obsahovať popis konkrétneho skutku, keďže odvolacia komisia v konaní rozhodovala o odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu a jej úlohou bolo posúdenie zákonnosti, správnosti a oprávnenosti prvostupňového rozhodnutia.

15. V ďalšom poznamenal, že prvostupňové rozhodnutie a napadnuté rozhodnutie podľa názoru sťažovateľa obsahujú všetky náležitosti vyžadované všeobecne záväznými právnymi predpismi a Disciplinárnym poriadkom, a to aj z hľadiska ich obsahu a logickej štruktúry. Prvostupňové rozhodnutie obsahuje vo výrokovvej časti popis disciplinárneho previnenia aj s jeho právnou kvalifikáciou. Napadnuté rozhodnutie vo výrokovvej časti síce neobsahuje popis konkrétneho skutku, avšak odvolacia komisia v konaní rozhodovala o odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu, takže podľa názoru sťažovateľa tento popis obsahovať nemusí. Absolútny formalizmus, ktorý v tejto súvislosti vyžaduje krajský súd nie je namieste, a to aj vzhľadom na skutočnosti uvedené vyššie v tejto kasačnej sťažnosti (sťažovateľ nie je orgánom verejnej správy a prvostupňové rozhodnutie ani napadnuté rozhodnutie nie sú vydané v oblasti verejnej správy). Záver krajského súdu, podľa ktorého je napadnuté rozhodnutie v spojení s prvostupňovým rozhodnutím nepreskúmateľné, je podľa názoru sťažovateľa nesprávny a nedôvodný.

16. Vzhľadom na uvedené sťažovateľ navrhol, aby kasačný súd rozhodol o zrušení napadnutého rozsudku v plnom rozsahu a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie a zároveň mu priznal právo na náhradu trov kasačného konania voči žalobcovi.

17. Žalobca sa ku kasačnej sťažnosti v stanovenej lehote nevyjadril.

IV. Právny názor NS SR

18. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 S.s.p. preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení, že kasačnú sťažnosť podal sťažovateľ včas (§ 443 ods. 1 S.s.p.), je prípustná (§ 439 S.s.p.) a bola podaná oprávneným subjektom (§ 442 ods. 1 S.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačnú sťažnosť je potrebné ako nedôvodnú zamietnuť. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 30. júna 2020 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

19. Predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok krajského súdu, ktorým zrušil rozhodnutie žalovaného č. 4/207 zo dňa 30.03.2017 v spojení s rozhodnutím orgánu verejnej správy prvej inštancie č. U-561 zo dňa 16.02.2017, ktorým bola žalobcovi uložená disciplinárna sankcia - finančná pokuta vo výške 75.000 eur a preradenie odhláseného A družstva dospelých do IV. ligy sk. SZ ZsFZ od súťažného ročníka 2017/2018, a to za porušenie povinností vyplývajúcich z predpisov SFZ, závažné porušenie princípov a ustanovení Stanov SFZ, Súťažného poriadku a poškodenie dobrého mena futbalu a SFZ a zásady fair play spojenej s narušením integrity dotknutej súťaže podľa čl. 36/2 f, i, čl. 64/1a a čl. 65/1 DP, a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie, a preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj

konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného a orgánu verejnej správy prvej inštancie, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky sťažovateľa sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

Podľa § 2 ods. 1 Správneho súdneho poriadku, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 4 písm. d) Správneho súdneho poriadku, orgány verejnej správy sa na účely tohto zákona rozumejú právnickej osoby a fyzické osoby, ktorým osobitný predpis zveril rozhodovanie o pravách, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy.

Podľa § 6 ods. 1 Správneho súdneho poriadku, správne súdy v správnom súdnictve preskúmavajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 1 zákona č. 440/2015 Z. z. o športe (ďalej len „zákon o športe“), tento zákon upravuje šport, osoby v športe, právne vzťahy pri športovej činnosti, pôsobnosť orgánov verejnej moci a orgánov verejnej správy v oblasti športu a opatrenia proti negatívnym javom v športe.

Podľa § 2 zákona o športe, verejným záujmom v športe je podpora a rozvoj športu mládeže, zabezpečenie prípravy a účasti športovej reprezentácie Slovenskej republiky (ďalej len "športová reprezentácia") na významnej súťaži, ochrana integrity športu a podpora zdravého spôsobu života obyvateľstva.

Podľa § 3 písm. j) zákona o športe, na účely tohto zákona sa rozumie integritou športu princípy zaručujúce prirodzenú neistotu a nepredvídateľnosť priebehu a výsledku súťaže a rovnaké pravidlá a podmienky pre účastníkov súťaže pred začiatkom súťaže a počas celého priebehu súťaže.

Podľa § 16 ods. 1 písm. b) zákona o športe, národný športový zväz je športový zväz uznaný ministerstvom školstva, ktorý spĺňa tieto podmienky: vykonáva výlučnú pôsobnosť pre príslušný šport na území Slovenskej republiky.

Podľa § 52 ods. 2 zákona o športe, orgány na riešenie sporov sú oprávnené

- a) rozhodovať spory vzniknuté v súvislosti so športovou činnosťou športovej organizácie a osôb s jej príslušnosťou,
- b) ukladať sankcie a opatrenia za porušenie pravidiel súťaže, predpisov alebo rozhodnutí orgánov športovej organizácie,
- c) preskúmavať rozhodnutia orgánov športových organizácií s jej príslušnosťou,
- d) preskúmavať súlad predpisov športových organizácií s jej príslušnosťou s jej zakladajúcim dokumentom v časti, ktorá je pre tieto športové organizácie záväzná.

Podľa § 52 ods. 3 zákona o športe, orgány na riešenie sporov vykonávajú pôsobnosť podľa odseku 2 v súlade s pravidlami súťaže, predpismi športovej organizácie, ku ktorej má príslušnosť, medzinárodnými športovými pravidlami, predpismi a rozhodnutiami pri dodržiavaní zásad spravodlivého procesu.

Podľa § 54 ods. 1 zákona o športe, disciplinárne konanie môžu viesť disciplinárne orgány športovej organizácie voči športovcovi, športovému odborníkovi, športovej organizácii alebo inej osobe, ktorá má príslušnosť k športovej organizácii, za porušenie pravidiel súťaže, predpisov športového zväzu alebo rozhodnutia športového zväzu, ktorého sa dopustila v čase, keď mala príslušnosť k športovej organizácii.

Podľa § 54 ods. 2 zákona o športe, v disciplinárnom konaní možno uložiť iba takú sankciu a opatrenie, ktoré umožňujú uložiť predpisy športového zväzu.

Podľa § 54 ods. 3 zákona o športe, rozhodnutie disciplinárneho orgánu športového zväzu o závažnom porušení pravidiel súťaže, predpisov alebo rozhodnutia športového zväzu, rozhodnutie, proti ktorému bol podaný opravný prostriedok, a rozhodnutie o opravnom prostriedku musí byť odôvodnené.

Podľa § 54 ods. 4 zákona o športe, predpisy športového zväzu určia, ktoré porušenie pravidiel súťaže, predpisov športového zväzu alebo rozhodnutia športového zväzu sa považuje za závažné.

Podľa čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takehoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd.

Podľa čl. 1 ods. 1 Disciplinárneho poriadku SFZ, SFZ ako národný športový zväz je na základe § 52 ods. 1 a 2 zákona o športe oprávnený prostredníctvom disciplinárnych orgánov SFZ a disciplinárnych orgánov členov SFZ rozhodovať o porušení pravidiel futbalu, futbalu a plážového futbalu, o porušení antidopingových pravidiel, pravidiel vyplývajúcich zo Stanov a ostatných predpisov SFZ a predpisov členov SFZ, rozhodnutí orgánov SFZ a orgánov členov SFZ a ukladať disciplinárne sankcie za ich porušenie a určovať ochranné opatrenia.

Podľa čl. 2 ods. 1 Disciplinárneho poriadku SFZ, disciplinárny poriadok upravuje druhy disciplinárnych sankcií a základné zásady ich ukladania, ochranné opatrenia, skutkové podstaty disciplinárnych previnení, disciplinárne konanie vrátane odvolacieho konania a evidenciu disciplinárnych sankcií a ochranných opatrení.

Podľa čl. 4 ods. 1 Disciplinárneho poriadku SFZ, za disciplinárne previnenie sa považuje porušenie všeobecne záväzného právneho predpisu, záväzného predpisu FIFA, UEFA, SFZ alebo člena SFZ alebo záväzného rozhodnutia orgánu FIFA, UEFA, SFZ alebo člena SFZ, ktorým bol porušený alebo ohrozený záujem SFZ alebo člena SFZ, vrátane pokusu.

Podľa čl. 4 ods. 3 Disciplinárneho poriadku SFZ, za závažné disciplinárne previnenie sa považuje a) disciplinárne previnenie podľa článku 51, 52, 54 a 56, b) disciplinárne previnenie, za ktoré disciplinárny orgán uložil disciplinárnu sankciu na časové obdobie najmenej 12 mesiacov, pokutu najmenej v sume 7 000,- eur alebo vylúčenie zo SFZ, c) porušenie takej povinnosti vyplývajúcej z predpisu SFZ, ktorej porušenie sa podľa predpisu SFZ považuje za závažné.

Podľa čl. 9 ods. 1 Disciplinárneho poriadku SFZ, disciplinárne sankcie, ktorými je možné postihnúť v disciplinárnom konaní fyzickú osobu i právnickú osobu, sú a) upozornenie, b) pokarhanie, c) pokuta, d) odobratie ceny alebo ocenenia.

Podľa čl. 9 ods. 3 písm. k) Disciplinárneho poriadku SFZ, disciplinárne sankcie, ktorými je možné postihnúť v disciplinárnom konaní právnickú osobu, sú preradenie do nižšej súťaže.

Podľa čl. 12 ods. 1 Disciplinárneho poriadku SFZ, disciplinárna sankcia pokuta spočíva v tom, že previnilcovi sa uloží peňažná pokuta za disciplinárne previnenie podľa disciplinárneho poriadku, ktorú je previnilec povinný uhradiť na účet SFZ prevodom na základe mesačnej zbernej faktúry alebo iným spôsobom (vklad na účet SFZ, prevod z účtu platiteľa alebo prostredníctvom inej platobnej služby), ak previnilcovi nie je vystavovaná mesačná zberná faktúra.

Podľa čl. 12 ods. 6 Disciplinárneho poriadku SFZ, právnickým osobám za jej disciplinárne previnenia, ako aj za disciplinárne previnenia členov klubu a družstiev, za ktoré právnická osoba zodpovedá podľa ich vnútorného vzťahu a disciplinárneho poriadku, môže disciplinárny orgán uložiť pokutu až do výšky 50.000,- eur.

Podľa čl. 39 ods. 3 Disciplinárneho poriadku SFZ, v prípadoch hodných osobitného zreteľa, najmä ak si to vyžaduje mimoriadna závažnosť disciplinárneho previnenia, môže disciplinárny orgán uložiť previnilcovi disciplinárnu sankciu nad ustanovenú sadzbu disciplinárnej sankcie.

Podľa čl. 64 ods. 1 Disciplinárneho poriadku SFZ, porušenia povinnosti vyplývajúcej z predpisu alebo rozhodnutia orgánu SFZ alebo člena SFZ sa dopustí ten, kto

- a) poruší povinnosť vyplývajúcu z predpisu SFZ alebo člena SFZ,
- b) poruší povinnosť vyplývajúcu z rozhodnutia orgánu SFZ alebo člena SFZ, ktoré je pre neho záväzné,
- c) nesplní alebo neplní určené ochranné opatrenie,
- d) s cieľom neoprávnene získať priaznivejšie rozhodnutie orgánu SFZ alebo člena SFZ alebo získať inú neoprávnenú výhodu sfaľuje doklad, uvedie v ňom nepravdivý údaj alebo zatají skutočnosť dôležitú pre konanie orgánu SFZ alebo člena SFZ, uvedie ho do omylu nepravdivou výpoveďou, krivým svedectvom alebo iným obdobným konaním, alebo sa ho pokúsi ovplyvniť spôsobom odporujúcim princípu fair-play a pravidlám morálky,
- e) neoprávnene zadá, upraví alebo odstráni údaj z informačného systému alebo evidencie vedenej SFZ alebo členom SFZ alebo zadá do ISSF alebo evidencie nepravdivý údaj,
- f) poruší predpis SFZ pri uzatvorení alebo ukončení zmluvy s profesionálnym hráčom, amatérskym hráčom, talentovaným hráčom alebo inej obdobnej zmluvy, povinnosť uvedenú v Registračnom a prestupovom poriadku SFZ alebo povinnosť súvisiacu s agendou členstva v SFZ,
- g) aj bez konania uvedeného v písmene a) až e), využije ich následok vo svoj prospech alebo v prospech iného.

Podľa čl. 64 ods. 5 Disciplinárneho poriadku SFZ, členovi SFZ, ktorý sa dopustí disciplinárneho previnenia podľa odseku 1, sa uloží pokuta alebo ďalšie disciplinárne sankcie podľa disciplinárneho poriadku, ak iný predpis SFZ, ktorý bol konaním previnilca porušený, neustanovuje inak.

Podľa čl. 65 ods. 1 Disciplinárneho poriadku SFZ, poškodenia dobrého mena futbalu sa dopustí ten, kto svojím konaním, nekonaním alebo svojimi vyjadreniami v akejkoľvek podobe alebo spôsobom najmä v masovokomunikačných prostriedkoch, na internete, verejne alebo pred národnými a medzinárodnými futbalovými orgánmi spôsobí alebo môže spôsobiť poškodenie dobrého mena SFZ alebo člena SFZ alebo poruší princípy a ustanovenia Stanov alebo Kódexu futbalovej etiky.

Podľa čl. 65 ods. 2 Disciplinárneho poriadku SFZ, fyzickej osobe alebo právnickej osobe, ktorá sa dopustí disciplinárneho previnenia podľa odseku 1 možno uložiť pokutu, pozastavenie výkonu športu, pozastavenie výkonu funkcie alebo ďalšie disciplinárne sankcie podľa disciplinárneho poriadku.

Podľa čl. 78 ods. 3 Disciplinárneho poriadku SFZ, rozhodnutie disciplinárnej komisie o uložení disciplinárnej sankcie obsahuje

- a) označenie previnilca, ktorému sa ukladá disciplinárna sankcia,
- b) označenie uloženej disciplinárnej sankcie a jednoznačný časový údaj o jeho trvaní so stanovením dňa, hodiny a minúty jeho začiatku a dňa, hodiny a minúty jeho ukončenia, alebo lehotu na vykonanie disciplinárnej sankcie,
- c) odkaz/označenie porušeného článku osobitnej časti disciplinárneho poriadku a prípadne aj iného porušeného ustanovenia iného predpisu,
- d) stručný popis disciplinárneho previnenia, za ktoré sa disciplinárna sankcia ukladá s uvedením miesta, času a spôsobu disciplinárneho previnenia; ak k disciplinárnemu previneniu došlo počas stretnutia je potrebné uviesť presný čas kedy k disciplinárnemu previneniu došlo, pri nešportovom správaní divákov je potrebné presne označiť čas, miesto a spôsob nešportového správania divákov,
- e) ochranné opatrenie, ak bolo v priebehu disciplinárneho konania určené, s presným vymedzením druhu a doby jeho platnosti,
- f) odôvodnenie v prípade závažných disciplinárnych previnení; v ostatných prípadoch, ak o jeho písomné vypracovanie požiadala do piatich dní od oznámenia rozhodnutia osoba, ktorá proti

rozhodnutiu môže podať odvolanie, prezident SFZ alebo generálny sekretár SFZ alebo ak písomné vypracovanie odôvodnenia nariadil predseda disciplinárnej komisie,
g) poučenie o možnosti podať odvolanie, ktoré sa podáva disciplinárnej komisii, ktorá o disciplinárnom previnení rozhodla, a ktorá ho predkladá odvolacej komisii,
h) poučenie o výške poplatku za odvolanie.
i) dátum vydania rozhodnutia.

Podľa čl. 1 ods. 3 Stanov SFZ, SFZ bol založený na dobu neurčitú a má právnu formu občianskeho združenia založeného podľa zákona č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov v znení neskorších predpisov. SFZ je športovou organizáciou podľa § 8 ods. 1 zákona o športe.

Podľa čl. 1 ods. 4 Stanov SFZ, SFZ je národným športovým zväzom futbalu, ktorý je členom Medzinárodnej federácie futbalových asociácií (“Fédération internationale de football association”, ďalej len “FIFA”) a Únie európskych futbalových asociácií (“Union des Associations Européennes de Football”, ďalej len “UEFA”).

Podľa čl. 5 ods. 2 písm. a) Stanov SFZ, všeobecné princípy sa uplatňujú vo všetkých činnostiach uskutočňovaných pri plnení poslania, cieľov a úloh SFZ. Ide najmä o princíp fair play - konanie v súlade s etickými princípmi, ktoré podporujú integritu športu/súťaže a rovnosť príležitostí pre všetkých súťažiacich športovcov, zdôrazňujú úctu k človeku ako k osobnosti a hodnotu každého jednotlivca zúčastneného na športovom podujatí.

Podľa čl. 5 ods. 2 písm. e) Stanov SFZ, všeobecné princípy sa uplatňujú vo všetkých činnostiach uskutočňovaných pri plnení poslania, cieľov a úloh SFZ. Ide najmä o princíp primeranosti - zúčastnené osoby sa snažia svojím konaním dosiahnuť stav alebo výsledok zodpovedajúci rozumnému usporiadaniu veci, ktorého cieľom je dosiahnutie rovnováhy dotknutých vzťahov, záujmov a hodnôt.

Podľa čl. 5 ods. 2 písm. i) Stanov SFZ, všeobecné princípy sa uplatňujú vo všetkých činnostiach uskutočňovaných pri plnení poslania, cieľov a úloh SFZ. Ide najmä o princíp lojality - osoby s príslušnosťou k SFZ riešia veci a spory súvisiace s organizovaným futbalom prednostne pred orgánmi SFZ, ktoré majú pôsobnosť rozhodnúť v príslušnej veci, bez negatívnej jednostrannej medializácie veci.

Podľa čl. 6 ods. 2 Stanov SFZ, SFZ, členovia SFZ, orgány SFZ, orgány členov SFZ a osoby s príslušnosťou k SFZ sú povinní dodržiavať predpisy SFZ, predpisy UEFA a FIFA záväzného charakteru, pravidlá vyplývajúce zo Svetového antidopingového kódexu, pravidlá futbalu a rozhodnutia UEFA a FIFA, záväzné rozhodnutia medzinárodných a vnútroštátnych orgánov na riešenie sporov a rešpektovať všeobecné princípy a osobitné princípy, ak je ich použitie výslovne určené alebo dohodnuté.

Podľa čl. 6 ods. 3 Stanov SFZ, každý člen SFZ je povinný dbať na dobré meno SFZ, členov SFZ a slovenského futbalu a zdržať sa akéhokoľvek konania, ktoré by ho mohlo nespravodlivo poškodiť alebo ohroziť.

Podľa čl. 32 ods. 1 písm. a) Stanov SFZ, člen SFZ je povinný najmä dodržiavať predpisy a rozhodnutia SFZ, UEFA, FIFA a CAS.

20. Kasačný súd po preskúmaní súdneho a pripojeného administratívneho spisu zistil, že žalobca listom zo dňa 29.12.2016 oznámil Únii ligových klubov, že klub Spartak Myjava odstupuje z Fortuna ligy, ročník 2016/2017.

21. Disciplinárna komisia sťažovateľa, ako orgán verejnej správy prvej inštancie, rozhodnutím č. U-561 zo dňa 16.02.2017 rozhodla o uložení finančnej pokuty vo výške 75.000 eur a o preradení odhláseného A družstva dospelých do IV. ligy sk. SZ ZsFZ od súťažného ročníka 2017/2018 vo vzťahu k žalobcovi ako previnilcovi, a to za porušenie povinností vyplývajúcich z predpisov SFZ,

závažné porušenie princípov a ustanovení Stanov SFZ, Súťažného poriadku a poškodenie dobrého mena futbalu a SFZ a zásady fair play spojené s narušením integrity dotknutej súťaže podľa čl. 36/2 f, i, čl. 64/1a a čl. 65/1 DP.

22. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že konajúci orgán analýzou skutkového stavu a posúdením príslušných ustanovení platných predpisov SFZ dospel k jednoznačnému záveru, že futbalový klub Spartak Myjava svojim konaním porušil ustanovenia Stanov SFZ, čím sa dopustil spáchania disciplinárnych previnení podľa čl. 64/1a a čl. 65/1 Disciplinárneho poriadku SFZ a to mimoriadne závažným spôsobom. Uviedol, že previnilec svojim rozhodnutím odstúpiť zo súťaže a to v jej priebehu, sa závažným a bezdôvodným spôsobom dopustil narušenia integrity danej súťaže predovšetkým tým, že nezvratným spôsobom výrazne zasiahol do jej regulárnosti, definitívne zmenil podmienky stanovené pre jej ostatných účastníkov a v časti dosiahnutia výsledku o zostupujúcom družstve zo súťaže, absolútne vylúčil princíp nepredvídateľnosti priebehu súťaže založeného len na základe výsledkov dosiahnutých prostredníctvom jednotlivých súťažných stretnutí. Konanie previnilca mal za o to závažnejšie, že k nemu prišlo na najvyššej úrovni v rámci hierarchie súťaží Slovenského futbalového zväzu. Ďalej konajúci orgán verejnej správy poukázal na skutočnosť, že konaním previnilca došlo tiež výrazným spôsobom k poškodeniu dobrého mena futbalu. Pri rozhodovaní o druhu a výške disciplinárnej sankcie dospel k záveru, že u previnilca je potrebné zohľadniť dve priťažujúce okolnosti v zmysle čl. 36 ods. 2 písm. f. (previnilec svojim konaním ovplyvnil regulárnosť a integritu súťaže) resp. písm. i. DP SFZ (previnilec sa disciplinárne previnil spôsobom hrubo porušujúcim základné športové princípy). S poukazom na mimoriadnu závažnosť previnenia žalobcu dospel konajúci orgán k záveru, že ide o prípad osobitného zreteľa a je primerané previnilcovi uloženú disciplinárnu sankciu - finančnú pokutu mimoriadne zvýšiť na sumu 75.000 eur. Zároveň bola previnilcovi uložená disciplinárna sankcia spočívajúca v preradení odhláseného družstva dospelých do súťaže organizovanej ZsFZ - IV. Liga príslušnej skupiny najmä z výchovného pôsobenia tejto sankcie.

23. Sťažovateľ, konajúc o odvolaní voči prvoinštančnému rozhodnutiu, podľa čl. 60 ods. 14 písm. b) Stanov SFZ odvolanie žalobcu zamietol. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na to, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia bolo založené na porušení princípov Stanov SFZ, a to princíp fair play, princíp primeranosti a princíp lojality. Uviedol, že výška uloženej sankcie bola zdôvodnená dvomi priťažujúcimi skutočnosťami - negatívne ovplyvnenie regulárnosti a integrity súťaže a porušenie základných športových princípov hrubým spôsobom, preventívne pôsobenie sankcie. S poukazom na hierarchiu právnych predpisov zdôraznil, že na spor vzniknutý pri aplikácii právnych predpisov v SFZ platí, že na prvom mieste s najvyššou právnou silou sa uplatňujú Stanovy SFZ.

24. V ďalšom poznamenal, že základom pre futbal ako aj iné druhy športov je princíp neistoty výsledkov s tým, že akákoľvek manipulácia s týmto princípom by mohla spôsobiť podkopanie zmyslu a významu športu v spoločnosti. Mal za to, že jednostranné odstúpenie zo športovej súťaže zo strany účastníka je porušením princípu fair play. Záverom sťažovateľ poukázal na určitú nejasnosť pri výklade pojmov „odstúpenie“ a „vylúčenie“ zo športovej súťaže, ktoré môžu vyplývať z aplikácie čl. 40 písm. d) Súťažných pravidiel futbalu na jednej strane a čl. 12 a 17 Súťažných pravidiel futbalu na druhej strane.

25. Krajský súd rozhodujúc o správnej žalobe proti rozhodnutiu žalovaného dospel k záveru, že správna žaloba je dôvodná, preto podľa § 191 ods. 1 písm. d) S.s.p. napadnuté rozhodnutie žalovaného v spojení s prvoinštančným rozhodnutím zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie z dôvodu, že výrok napadnutého rozhodnutia žalovaného je nezrozumiteľný pre nedostatočné vymedzenie skutku, ktorého sa mal žalobca dopustiť porušením čl. 64 ods. 1 písm. a) a čl. 65 ods. 1 Disciplinárneho poriadku a rovnako pre neuvedenie dňa, resp. časového úseku, teda bližšej špecifikácie, kedy k tomuto skutku malo zo strany žalobcu dôjsť, čo malo za následok nepreskúmateľnosť daného rozhodnutia, ktorý spôsobuje jeho nezákonnosť.

26. Naproti tomu sťažovateľ v kasačnej sťažnosti zastáva názor, že výroková časť prvostupňového rozhodnutia obsahuje popis konkrétneho skutku a odkazuje na ustanovenia Disciplinárneho poriadku, ktoré žalobca porušil (čl. 64 ods. 1 písm. a/ a čl. 65 ods. 1 DP) s tým, že v odôvodnení rozhodnutia je

následne konkrétne uvedené akým konaním sa žalobca dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré znaky skutkových podstat disciplinárnych previnení svojím konaním naplnil. Sťažovateľ mal za to, že výroková časť napadnutého rozhodnutia nemusí obsahovať popis konkrétneho skutku, keďže sa v konaní rozhodovalo o odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu a jeho úlohou bolo posúdenie zákonnosti, správnosti a oprávnenosti prvostupňového rozhodnutia. Zároveň spochybnil právomoc správneho súdu prejednať a rozhodnúť predmetnú právnu vec žalobcu proti žalovanému.

27. Kasačný súd dáva do pozornosti, že v prejednávanej právnej veci bolo v prvom rade potrebné zaoberať sa otázkou právomoci správneho súdu v danej veci konať a rozhodnúť, nakoľko sťažovateľ v kasačnej sťažnosti (predtým vo vyjadrení k stanovisku žalobcu zo dňa 01.12.2017) namietal právomoc súdov v správnom súdnictve na prejednanie a rozhodnutie predmetnej veci. Aj napriek tomu, že krajský súd sa s touto námietkou vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku (viď odsek 47 až 55), Najvyšší súd Slovenskej republiky považoval za nevyhnutné vysporiadať sa s otázkou právneho postavenia disciplinárnej, resp. odvolacej komisie SFZ v zmysle, či pri rozhodovaní o disciplinárnych previneniach členov sťažovateľa vystupuje v postavení orgánu verejnej správy podľa ustanovenia § 4 S.s.p.

28. V súlade s uvedeným poukazuje kasačný súd na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 4Asan/25/2018 zo dňa 10.09.2019, v ktorom kasačný súd riešil obdobnú otázku s nasledovným odôvodnením: „92. V zmysle čl. 1 ods. 1 Stanov žalovaného, Slovenská plavecká federácia je športovou organizáciou podľa § 8 ods. 1 zákona o športe, ktorá má právnu formu občianskeho združenia založeného podľa zákona č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov v znení neskorších predpisov a ktorá na území Slovenskej republiky plní úlohy národného športového zväzu. Pokiaľ ide o definíciu športovej organizácie, túto vymedzuje zákon o športe v ustanovení § 8 nasledovne: „Športovou organizáciou je právnická osoba, ktorej predmetom činnosti alebo cieľom činnosti je športová činnosť; športovou organizáciou nie je orgán verejnej správy“.

93. Napĺňaním poslania SPF v spoločnosti sa sleduje verejný záujem a dosahujú sa ciele SPF späté s harmonickým rozvojom športu vo všeobecnosti a napĺňania verejného záujmu v športe, ktorým sú podpora a rozvoj športu mládeže, zabezpečenie prípravy a účasti športovej reprezentácie na významných súťažiach, ochrana integrity športu a podpora zdravého spôsobu života obyvateľstva.

94. Vo všeobecnosti možno konštatovať, že verejný záujem je opakom tzv. súkromného záujmu a z povahy veci je možné odvodiť, že ide o taký záujem, ktorý by bolo možné označiť za všeobecne či verejne prospešný, ktorého nositelia sú síce bližšie neurčení, ale aspoň rámcovo definovateľní, a to okruhom, či spoločenstvom osôb, ako tzv. verejnosť. Tieto záujmy nesmú byť v rozpore s platnými právnymi predpismi, pričom verejné záujmy súvisia s režimom verejného práva, ako i poslaním a úlohami orgánov verejnej moci. Podmienka verejného záujmu musí mať obsah, ktorý slúži na dosiahnutie cieľa ustanoveného ústavou. Verejným záujmom v športe sa v zmysle ustanovenia § 2 zákona o športe rozumie „podpora a rozvoj športu mládeže, zabezpečenie prípravy a účasti športovej reprezentácie Slovenskej republiky (ďalej len „športová reprezentácia“) na významnej súťaži, ochrana integrity športu a podpora zdravého spôsobu života obyvateľstva.“

95. Z uvedeného vyplýva, že z hľadiska verejného záujmu športové organizácie spĺňajú podmienky definície orgánu konajúceho vo verejnom záujme. Jednou zo zložiek verejnej správy je aj záujmová samospráva, kam patria predovšetkým rôzne stavovské organizácie, ale aj iné korporácie fungujúce na záujmovom princípe o členstvo v tejto organizácii. Pod uvedený pojem možno subsumovať všetky inštitúcie, ktoré svoju existenciu odvodzujú od združovacieho práva a zároveň tie, ktoré spája konkrétny spoločenský záujem. Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky možno v kontexte športových organizácií a ich disciplinárnych orgánov hovoriť o týchto ako o orgánoch záujmovej samosprávy sui generis, ktorým zákon o športe zveril okrem iného právomoc rozhodovať o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb. Zákon o športe svojou dikciou zároveň upravil pri športovej organizácii, ktorá rozhoduje ako disciplinárny orgán o disciplinárnom previnení svojho člena, definíciu orgánu verejnej správy (§ 4 písm. c/ SSP).

96. Po zvážení uvedených argumentov zaujal Najvyšší súd Slovenskej republiky stanovisko, že rozhodovanie disciplinárnych orgánov športovej organizácie v rámci disciplinárneho konania možno považovať za „administratívne trestanie“ tak, ako ho definuje Správny súdny poriadok v ustanovení §

194. Z uvedeného dôvodu možno rozhodnutie odvolacej komisie žalovaného považovať za spôsobilý predmet prieskumu v rámci správneho súdnictva.

97. Vo všeobecnosti možno konštatovať, že zákon o športe vytvára predpoklady pre rozhodovanie sporov orgánmi športovej organizácie (ustanovenie § 52 zákona o športe), športovými rozhodcami (ustanovenie § 53 zákona o športe) a disciplinárnymi orgánmi (ustanovenie § 54 zákona o športe), pričom právna ochrana členov športovej organizácie voči rozhodnutiam disciplinárnych orgánov je poskytovaná v intenciách správneho súdnictva.

98. Disciplinárna zodpovednosť v športe predstavuje osobitný zodpovednostný vzťah vyplývajúci z interných noriem športovej organizácie. Prameňom úpravy sú disciplinárne poriadky, umožňujúce sankcionovať zakázané správanie na základe zmluvnej akceptácie ich záväznosti v športovej zmluve. Disciplinárne konanie je typom konania týkajúceho sa administratívneho trestania, ktorého výsledok môže závažným spôsobom zasiahnuť do okruhu práv disciplinárneho previnilca nielen pri výkone jeho povolania (profesionálny športovec), ale môže ovplyvniť aj jeho spoločenské a profesijné postavenie a dobré meno.

99. Základný zákonný rámec právnej úpravy disciplinárneho konania je obsiahnutý v druhej hlave 3. časti zákona o športe, konkrétne v ustanovení § 54. V zmysle § 54 zákona o športe, disciplinárne konanie môžu viesť disciplinárne orgány športovej organizácie voči športovcovi, športovému odborníkovi, športovej organizácii alebo inej osobe, ktorá má príslušnosť k športovej organizácii, za porušenie pravidiel súťaže, predpisov športového zväzu alebo rozhodnutia športového zväzu, ktorého sa dopustila v čase, keď mala príslušnosť k športovej organizácii. Skôr ako o „spor“ sa v predmetnom prípade jedná o vyvodzovanie „zodpovednosti za delikt“.

100. Disciplinárne konanie tvorí významnú súčasť systému zabezpečenia spravodlivosti v rámci každej športovej komunity fungujúcej na platforme občianskeho združenia registrovaného v Registri právnických osôb v športe, pričom forma konania a inštitucionálna úprava je odlišná a osobitná pre každú športovú organizáciu. Značná autonómia športových zväzov v oblasti úpravy ich disciplinárnych poriadkov následne vedie v praxi k situáciám, kedy v rámci jednotlivých disciplinárnych konaní vznikajú rozdiely v procesných právach, resp. povinnostiach jednotlivých športovcov. V zásade je možné skonštatovať, že práve zákon o športe s účinnosťou od 01. januára 2016 upravuje právne vzťahy v športe. “

29. Kasačný súd má za nepochybné, že vyššie uvedený názor kasačného súdu vyslovený vo veci sp. zn. 4Asan/25/2015 je aplikovateľný v prejednávanom prípade, nakoľko sťažovateľ je športovou organizáciou podľa § 8 ods. 1 zákona o športe, ktorá má právnu formu občianskeho združenia založeného podľa zákona č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov a ktorá na území Slovenskej republiky plní úlohy národného športového zväzu. Preto kasačný súd dospel k záveru, že je daná právomoc súdov v rámci správneho súdnictva prejednať a rozhodnúť vo veciach, v ktorých rozhodovali disciplinárne orgány športovej organizácie v rámci disciplinárneho konania.

30. Po tom, čo kasačný súd dospel k záveru, že rozhodnutie odvolacej komisie sťažovateľa možno považovať za spôsobilý predmet prieskumu v rámci správneho súdnictva, sa zaoberal pre rozhodnutie vo veci zásadnou otázkou, ktorá bola medzi účastníkmi konania sporná, a to otázkou, či správnu žalobou napadnuté rozhodnutie sťažovateľa trpí deficitom nepreskúmateľnosti.

31. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy je jednou z najzávažnejších väd, ktorými môže byť napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie zaťažené. Nesporne ide o takú vadu, ktorá bráni správne súdu napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie (alebo ich časť) preskúmať. Zjednodušene povedané, nepreskúmateľné je také rozhodnutie alebo opatrenie, pokiaľ z neho nemožno zistiť, ako bolo rozhodnuté, o čom bolo rozhodnuté či prečo bolo rozhodnuté práve tak. Za nepreskúmateľné sa považuje také rozhodnutie alebo opatrenie orgánu verejnej správy, ktoré je nezrozumiteľné, teda nejasné, alebo protirečivé. Nezrozumiteľnosť napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy znamená aj nezrozumiteľnosť jazykovú či logickú, keď napríklad z rozhodnutia nie je zřejmé, či a aké dôkazy orgán verejnej správy vykonal, a pod.

32. Kasačný súd dáva do pozornosti, že zákonom ustanovená povinnosť orgánov verejnej moci dbať na splnenie zákonných náležitostí samotného výroku rozhodnutia, ako aj jeho odôvodnenia (vrátane

zistenia skutkového stavu a jeho hodnotenia v dostatočnom rozsahu) predstavuje nielen jednu zo základných podmienok na zákonu zodpovedajúce rozhodnutie, ale je tiež jedným zo základných znakov ústavou garantovaného postupu (podľa čl. 46 ods. 1 ústavy) a ochrany práv. (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 341/2012 zo dňa 17.01.2013)

33. Výrok (enunciát) rozhodnutia vo veci samej je konečným vyjadrením úsudku konajúceho orgánu verejnej správy o prejednávanej veci. Predstavuje výsledok komplexnej činnosti, pri ktorej konajúci orgán posudzuje návrh so zreteľom na skutkové okolnosti zistené v konaní a právne posúdenie veci. Z obsahového hľadiska je výrok rozhodnutia tou jeho časťou, ktorá ako jediná zaväzuje účastníkov konania, prípadne aj iné subjekty určené zákonom. Výrok rozhodnutia musí byť určitý, aby ho bolo možné nútene vykonať. Zároveň je daná potreba jednoznačného vymedzenia práv a povinností, o ktorých sa rozhodlo, vrátane ich rozsahu a prípadnej lehoty na splnenie, preto je nevyhnutné, aby výrok bol formulovaný jasne, výstižne a zrozumiteľne. Výrok musí byť súčasne formulovaný tak, aby účastníci konania a orgány, ktoré majú rozhodnutie preskúmať, prípadne vykonať, mohli jednoznačne a bez pochybností poznať výsledok konania. Je žiaduce, aby právna terminológia použitá vo výroku zodpovedala legálnemu textu, teda aby orgán verejnej správy štylizoval výrok slovami právneho predpisu aplikovaného na prejednanú vec. Požiadavke stručnosti a zrozumiteľnosti zodpovedá taký výrok, ktorý neobsahuje nadbytočné údaje, ktoré všetky patria do odôvodnenia rozhodnutia.

34. Výrok obsahuje rozhodnutie vo veci, ktorá je predmetom konania, preto musí byť určitý a konkrétny, aby nevznikli pochybnosti o tom, čo bolo predmetom konania. Preto je nevyhnutné, aby bol skutok dostatočne konkretizovaný. Vymedzenie predmetu konania vo výroku rozhodnutia o disciplinárnom previnení, musí spočívať v špecifikácii disciplinárneho previnenia tak, aby sankcionované konanie nebolo zameniteľné s iným konaním. V rozhodnutiach je nevyhnutné vymedziť presne, za aké konkrétne konanie je subjekt postihnutý, čo možno zaručiť len konkretizáciou údajov obsahujúcich popis skutku s uvedením miesta, času a spôsobu jeho spáchania, prípadne uvedením iných skutočností, ktoré sú potrebné na to, aby skutok nemohol byť zamienený s iným. Takáto miera podrobnosti je nevyhnutná pre celé disciplinárne konanie, a to pre určenie rozsahu dokazovania ako aj pre zabezpečenie riadneho práva na obhajobu. Až vydané rozhodnutie jednoznačne určí, čoho sa subjekt dopustil a v čom spáchané disciplinárne previnenie spočíva. Jednotlivé skutkové údaje sú rozhodné pre určenie totožnosti skutku, vylučujú pre ďalšie obdobie možnosť zámeny skutku a možnosť opakovaného postihu za rovnaký skutok, pritom treba odmietnuť úvahu o tom, že postačí, ak sú tieto náležitosti uvedené len v odôvodnení rozhodnutia. Uvedenie všetkých náležitostí, ktoré má obsahovať výrok rozhodnutia, len v odôvodnení rozhodnutia nie je postačujúce. Význam výrokovej časti rozhodnutia spočíva v tom, že iba táto časť rozhodnutia môže zasiahnuť do práv a povinností účastníkov konania. Riadne formulovaný výrok a v ňom v prvom rade konkrétny popis skutku je nezastupiteľná časť rozhodnutia, z ktorého je možné zistiť, či a aká povinnosť bola porušená a aké opatrenia, či sankcie boli uložené. Len rozhodnutie obsahujúce takýto výrok možno vynútiť exekúciou.

35. Dôležitou náležitosťou rozhodnutia je aj odôvodnenie. V odôvodnení rozhodnutia je potrebné výstižne, stručne a zrozumiteľne opísať podstatu veci, rozbor dôkazov a ostatných podkladov pre rozhodnutie, reagovať na pripomienky a návrhy účastníkov konania, na ich vyjadrenia k podkladom rozhodnutia a vysporiadať sa s prípadnými rozporami v jednotlivých dôkazoch. Uvedú sa závery o tom, ktoré skutočnosti sa považujú za nepochybne zistené, posúdi sa ich právny význam, vysloví úsudok o predmete konania a zdôvodní sa použitie právnej normy citovanej vo výroku rozhodnutia. Orgán verejnej správy je povinný uviesť aj náležité odôvodnenie sankcie, ktorú ukladá na základe svojej úvahy, t. j. v medziach stanovených právnym predpisom určí druh a výšku sankcie. Použitie správnej úvahy musí byť v súlade so zásadami logického uvažovania. Orgán verejnej správy je povinný pri určení druhu sankcie a jej výmery prihliadnuť a v odôvodnení uviesť všetky okolnosti spáchaného disciplinárneho previnenia.

36. Vo svetle uvedeného vyhodnotil kasačný súd ako nedôvodnú námietku sťažovateľa, že prvostupňové a druhostupňové rozhodnutie obsahujú všetky náležitosti vyžadované všeobecne záväznými právnymi predpismi a Disciplinárnym poriadkom.

37. Kasačný súd konštatuje, že žalobou napadnuté rozhodnutie sťažovateľa spolu s prvoinštančným rozhodnutím neobsahuje vo výroku opísaný skutok, ktorého sa žalobca dopustil, nie je možné zistiť miesto, kde k tomuto skutku malo zo strany žalobcu dôjsť, kedy a akým spôsobom, prípadne uvedenie iných skutočností, ktoré sú potrebné na to, aby skutok nemohol byť zamenený s iným. Jednotlivé skutkové údaje sú rozhodné pre určenie totožnosti skutku, vylučujú pre ďalšie obdobie možnosť zámeny skutku a možnosť opakovaného postihu za rovnaký skutok. Je nepochybné, že identita skutku v danom prípade nie je vôbec určená. Súd preto ustálil, že správnu žalobou napadnuté rozhodnutie sťažovateľa v spojení s rozhodnutím orgánu verejnej správy prvej inštalácie je nezrozumiteľné pre úplnú absenciu opisu skutku, ktorého sa mal žalobca dopustiť porušením právnej povinnosti vyplývajúcej z predpisov Slovenského futbalového zväzu, čo malo za následok nepreskúmateľnosť tohto rozhodnutia, ktorý spôsobuje jeho nezákonnosť.

38. V tejto súvislosti kasačný súd súčasne poukazuje na ustálenú rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. rozhodnutie sp. zn. 6Sžo/156/2007 z 8. decembra 2008, sp. zn. 3Sžo/200/2010 z 8. októbra 2010, sp. zn. 5Sžo/122/2010 z 24. marca 2011, sp. zn. 8Sžo/42/2012 z 26. septembra 2013 a iné), ktorá za nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť považuje rozhodnutia, ak zo znenia ich výrokov nevyplýva opis skutku, ktorým sa žalobca dopustil porušenia právnej povinnosti.

39. Z odôvodnenia kasačnou sťažnosťou napadnutého rozsudku vyplýva, že správny súd zrušil rozhodnutie žalovaného v spojení s prvoinštančným správnym rozhodnutím v zmysle ustanovenia § 191 ods. 1 písm. d) S.s.p., pretože toto považoval za nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť. Mal za to, že výrok žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného je nezrozumiteľný pre nedostatočné vymedzenie skutku, ktorého sa mal žalobca dopustiť porušením Disciplinárneho poriadku a pre neuvedenie bližšej časovej špecifikácie, kedy k tomuto skutku malo zo strany žalobcu dôjsť.

40. Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská, tak sa s ním stotožňuje v celom rozsahu.

41. Na zdôraznenie správnosti záveru krajského súdu kasačný súd dopĺňa, že zamietnutie odvolania proti prvoinštančnému rozhodnutiu, ak z jeho výroku nevyplýva opis skutku, ktorým sa mal žalobca dopustiť porušenia právnej povinnosti, má za následok nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia sťažovateľa. Nie je možné súhlasiť s postupom sťažovateľa, ktorý akceptoval, aby náležitosti, ktoré majú byť obsiahnuté vo výroku prvoinštančného správneho rozhodnutia, boli uvedené len v odôvodnení toho rozhodnutia. Kasačný súd má za to, že sťažovateľ pochybil, ak predmetné rozhodnutie prvoinštančného orgánu verejnej správy napriek vyššie uvedeným nedostatkom mal za súladné s príslušnými právnymi predpismi. Navyše tým, že v zrušenom rozhodnutí uvedený nedostatok prvoinštančného rozhodnutia neodstránil, zaťažil deficitom nepreskúmateľnosti aj preskúmané rozhodnutie.

42. Na základe vyššie uvedeného kasačný súd dospel k záveru, že krajský súd nepochybil, keď napadnuté rozhodnutie sťažovateľa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie pre jeho nepreskúmateľnosť. Odôvodnenie rozsudku krajského súdu je zrozumiteľné a dostatočne podrobné. Z odôvodnenia rozhodnutia krajského súdu je dostatočne zrejmé, z akých dôvodov krajský súd konštatoval nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia sťažovateľa.

43. Na základe uvedeného možno zhrnúť, že správnu žalobou napadnuté rozhodnutie sťažovateľa nespĺňa kritériá preskúmateľnosti správneho rozhodnutia. Kasačný súd má za to, že správny súd postupoval v súlade so zákonom, vychádzal zo žalobných bodov žalobcu, z ktorých námietku nepreskúmateľnosti napadnutých rozhodnutí zo strany žalobcu považoval za dôvod na zrušenie preskúmaného rozhodnutia sťažovateľa. Pokiaľ teda krajský súd vyhodnotil námietky žalobcu proti rozhodnutiu sťažovateľa za dôvodné a rozhodnutia žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa § 191 ods. 1 písm. d) S.s.p., kasačný súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením jeho

rozhodnutia, pričom na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia uviedol ďalšie dôvody, ktoré sú uvedené vyššie. Ďalšie námietky uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil najvyšší súd ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybnit' vecnú správnosť rozhodnutia.

44. Po vyhodnotení závažnosti kasačných dôvodov sťažovateľa vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu, Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle § 461 S.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby vyhovel kasačnej sťažnosti, preto ju ako nedôvodnú zamietol.

45. Sťažovateľ je v ďalšom konaní viazaný názorom kasačného súdu, jeho povinnosťou v ďalšom konaní bude, aby na základe svojho uváženia a viazaný rozhodnutím správneho súdu rozhodol opätovne, pričom zvolí taký konkrétny postup, aby vytknuté pochybenia odstránil, a aby bolo rozhodnutie bez väčších ťažkostí preskúmateľné.

46. O náhrade trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že sťažovateľovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, nárok na ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 S.s.p. a analogicky podľa § 168 S.s.p.). Úspešnému žalobcovi voči sťažovateľovi priznal právo na náhradu trov kasačného konania (§ 467 ods. 1 S.s.p. a analogicky podľa § 167 ods. 1 S.s.p.). O výške náhrady bude rozhodnuté v zmysle § 175 ods. 2 S. s. p.

47. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijal rozsudok jednomyseľne (§ 139 ods. 4 S.s.p.).

P o u č e n i e :

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.